

ZPRAVODAJ

čtvrtletník pro Ročov, Úlovice a Břínkov

Číslo 0/2017

Po delší odmlce se k vám dnes opět dostává nové číslo Zpravodaje pro Ročov, Úlovice a Břínkov (Dále jen Zpravodaj). Odmlka byla řádně ošetřena podle adekvátních ustanovení Tiskového zákona 46/2000 Sb. zák. Stejně tak i před vydáním tohoto čísla byla všechna zákonem určená místa informována předepsaným způsobem a obvyklou formou o záměru obce obnovit dříve pozastavené vydávání Zpravodaje.

Chceme vás proto seznámit se záměry redakční rady, jak si náš časopis představujeme:

- chtěli bychom informovat o dění v obci podle programu obecního zastupitelstva a rady, a to jednak o chystaných programech, ale i krátkými reportážemi o akcích již uskutečněných,
- dáme prostor informacím a nápadům o činnostech spolků a zájmových sdružení, která v obci působí a jejichž činnost je opravdu bohatá a záslužná,
- nevynecháme ani informace o tom, co chystají škola, školka, zemědělské družstvo nebo další podnikatelé naší obce.

Hned v tomto prvním čísle bychom chtěli zdůraznit, že si uvědomujeme, jak jsou naše obce krásné, plné dobrých lidí, kteří si spolu s námi přejí, aby byly ještě lepší a lépe prosperující. Jde nám přece společně o to, nestavět se proti komukoliv, ale “táhnout za jeden provaz a jen směrem k tomu zlepšení!” Nemá smysl se vzájemně napadat a rozeštvávat! Jde o to najít společné zájmy, společnou řeč a směřovat ku prospěchu obcí, ku prospěchu všech a objevené společné zájmy pěstovat a prosazovat. Držte nám všem palce a spolupráce jistě

přinese dobré nebo dokonce nejlepší výsledky.

Redakční rada Zpravodaje

Co nás trápí!!

Odpadové hospodářství, jedno z odvětví velkého byznysu. Je to odvětví, ve kterém se točí miliardy a přesto má své neduhy a mnohde skomírá. Nejen vinou nedostatečné sítě sběrných míst, ale i pohodlnosti těch, kterým má sloužit, tj. řadovým občanům a malým firmám. Proč o tom píšší?

Obec Ročov byla jednou z prvních, která začala odpad třídit. V prvopočátku jsme spolupracovali s firmou Patok s.r.o. a sbírali jsme sklo a PET lahve. Sklo se dále třídilo na barevné a bílé. K tomuto systému se postupně připojila základní škola a o něco málo později i mateřská škola. Dvakrát ročně byl organizován sběr nebezpečných odpadů a postupně se přidávaly další komodity jako papír, směsné plasty, bílá technika – kuchyňské spotřebiče a elektronika tak, jak je známe z dneška. Vstoupili jsme do systému Ekokomu

Postupem času se rozšířily provozní hodiny sběrných míst z jedné hodiny ve středu o další čtyři hodiny v sobotu dopoledne. Výsledek na sebe nenechal dlouho čekat, městys se již potřetí za sebou umístil v kategorii měst na druhém místě v třídění odpadů.

Až potud je vše v pořádku. Háček spočívá v tom, že někteří lidé stále vyvážejí nepořádek do lesa, přestože velkoobjemový odpad je přebírán bezplatně ve dvoře nákupního střediska COOP, funguje pravidelné vyvážení popelnic a 98 % lidí je má zaplacené, nepřetržitě a bezplatně jsou k dispozici nádoby na tříděný odpad. Po Ročově máme 7 sběrných míst, v Úlovicích a v Břínkově po jednom. Dvakrát týdně jsou ve sběrných místech v Ročově odebírány elektrospotřebiče, pneumatiky, popřípadě jiný drobný nebezpečný odpad mimo kapalin. V každé obci jsou nádoby na biologický odpad ze zahrádek. Městys jako bonus nabízí možnost dohody a otevření sběrných míst i mimo otevírací dobu.

Pro mnohé je to však stále málo. Před vraty sběrných míst je nalézán odpad jen pár hodin po jejich uzavření. Nejedná se jen o odpad, který se v daných místech odebírá, ale i drobný, v pytlích, který je možné likvidovat v popelnici. Rozum zůstává stát nad tím, že někomu stojí za to, vláčet se s pytlím do sběrného místa nebo dokonce k odpadkovému koši někde ve vsi, když se odpadu může v pohodlně zbavit doma uložením do popelnice. Učiněnou lahůdkou pak jsou situace, kdy se před vraty místa, kde se odebírá elektroodpad,

najdou skříně, a naopak u velkoobjemového odpadu jsou odloženy lednice či pračka. Tento odpad je potom pracovníky obce převážen na kárce do míst, kam patří. Obdobné je to s rostlinným odpadem. Do kontejnerů patří jen tráva, listí, drny, drobné větve. Často jsou v kontejneru nelézány velké větve, které zabírají vnitřní prostor, a na skládku je vyvážen vzduch. Obec potom platí nejen za odvoz, ale i za dotřídění. Podobné je to u velkoobjemového odpadu a u papíru či plastů. Když se krabice složí, nebo plastová láhev sešlápne, vejde se do kontejneru přece více materiálu. V opačném případě je sice nádoba plná, ale materiálu je v ní málo.

Zdá se vám to normální? Věřím, že ne. Přesto se případy jedinci poměrně často najdou. Zvýšené náklady na likvidaci odpadu jdou potom na vrub nás všech. Obec platí peníze, které by mohly být využity jinde. Totéž platí o zbytečné práci pracovníků obce, kteří by se místo převážení odpadů, likvidaci černých skládek, dodatečnému třídění, aby se do nádob vešlo více materiálu, mohli věnovat jiným pracím. I v jejich případě jsou to zbytečně vynaložené náklady.

Jsou to naše odpady, naše peníze, chovejme se podle toho.

Vítání nových občánků Ročova

Radostnou událostí pro obyvatele našich tří obcí bylo bezpochyby jednání, na kterém zástupci vedení městyse Ročova přivítali nově narozené holčičky a chlapečky. Celou akci zahajovala paní Petrová, uvítací krátký slavnostní projev přednesla starostka paní Vlachová,

kteřá spolu s místostarostou obce panem ing. Chládkem posléze předávala upomínku na tento slavnostní den, a rodiče se zapisovali do kroniky.

Krásným zpestřením bylo vystoupení čtyř děvčátek ze školy. Jednak hrály na píšťalky, ale jejich krátké pásmo obsahovalo i vtipné slovní doplnění. Nelze se v této souvislosti nezmínit o tom, že naši novoučcí občané při slovních vystoupeních v oficiální části projevovali místy jednotlivě, ale většinou sborově, velmi hlasitou část svých osobností. Avšak v momentě, kdy školačky začaly hrát, všechny hlasité projevy těch nejmenších ustaly a bylo vidět na všech z nich, jak jsou s tímto - jistě pro ně zcela novým zvukem - dětičky spokojeny! Takže je možné, že z nich vyrostou hudebníci?

Slavní a úspěšní mezi námi

Jistě bude mnohé z našich občanů zajímat, že v současné době mezi námi žije dnes již známá a velmi úspěšná sportovkyně **Adéla Citová**. Přestože jde o velmi mladou dívku - letos byla prvně volit - je ověněna mnoha medailemi za úspěchy ve sportovním aerobiku. Jistě zatím jejím nejčerstvějším ohromujícím úspěchem je druhé místo na mistrovství světa v holandském Leidenu v kategorii seniorek, ale stejné umístění zde vybojovala spolu s Kristinou Zahradníkovou a Lucií Veličkovou v kategorii trojic.

Se sportováním začínala již ve školce, když pilně navštěvovala klub Beethoven v Chomutově, kde tehdy Citovi bydleli. Tomuto sportu, sportovnímu aerobiku - náročnému,

ale opravdu krásnému a strhujícímu - se věnuje již od svých sedmi let, takže má doma celou sbírku medailí, které postupně získávala i před tím, než přešla do kategorie senierek. Celou tuto dobu ji trénuje paní **Jitka Hofmannová**, která vlastní FITNESS STUDIO v Lounech.

Úspěchy mladé sportovkyně Adély Cítové byly důvodem, pro který se vedení městyse rozhodlo pozvat ji k malému pohoštění, pogratulovat a předat malý dárek a samozřejmě i malou kytičku a tímto způsobem vyjádřit, že jsme na ni hrdí. Spolu s touto sportovkyní přišla i její maminka, ředitelka naší školy, a již zmíněná trenérka Jitka Hofmannová.

Setkání probíhalo po krátkém oficiálním projevu starostky paní Vlachové velmi neformálně a příjemně. Přítomní se z úst trenérky (po jejím krátkém poděkování za gratulace k úspěchům obou těchto vynikajících sportovkyň) dozvěděli mnoho zajímavostí jak o tomto sportu, tak o průběhu soutěží. Nejvíc samozřejmě zaujaly informace o nesmírné kázni a tvrdém výcviku, bez kterých by i u talentovaných jedinců bylo nemožné dosahovat úspěchu.

Zajímavé bylo i zjištění, že se dívky samy vzájemně češou a líčí. Nechyběla ani chvála rodičům (i nepřítomnému cílevědomému a soutěživému tatínkovi), bez jejichž soustavné, trpělivé pomoci se nelze také obejít.

Krátký rozhovor s ředitelkou ZŠ Ročov Mgr. Janou Citovou

Škola má v životě obce nezastupitelné místo, proto jsme se rozhodli v novém Zpravodaji předložit paní ředitelce několik námětů k rozhovoru.

Nejprve malé ohlédnutí za uplynulým školním rokem, jak se Vám jeví z Vašeho pohledu?

Škola pokračuje v tradici minulých let, sbor je stabilizovaný. Potěšitelný je zájem rodičů o naši školu, řada z nich uznává, že je zbytečné posílat děti 1. stupně denně autobusem do některé lounské školy. Loni nastoupilo do 1. třídy deset dětí, letos devět, celkem máme 31 žáků. Kapacita školy je naplněna. 1. ročník je samostatný, spojeny jsou 3. a 5. ročník a 2. a 4. ročník. Myslím, že můžeme být spokojeni.

Připomněla byste výraznější úspěchy a významnější akce?

Na škole probíhá řada akcí jak pro žáky, tak pro veřejnost. Např. v matematické soutěži Cvrček byla D. Rynešová 9. v okrese, ve Vědomostním zápolení byly T. Čápová a K. Hájková rovněž 9. v okrese, ve výtvarné soutěži „Ptáci“ jsme se umístili na 1. místě v okresním kole.

Nepochybně největší akcí byla oslava 120. výročí otevření školní budovy v Horním Ročově (pro vysvětlení – do té doby děti chodily do školy v Dolním Ročově). Oslavy proběhly 15. října, v dopoledních a odpoledních hodinách děti předvedly, jak vypadala výuka v uplynulých stu letech. Odpolední program s vystoupením žáků probíhal v sokolovně. V budově byla instalována výstava fotografií z historie školy, vydali jsme almanach. Zájem veřejnosti byl veliký, lidé přišli vzpomínat na svá školní léta. Oslav se zúčastnila i delegace z našeho partnerského města Reichenbach-Rotschau.

Řada akcí má už tradici: Čertí škola, Vítání jara, Drakiáda. Ta se konala letos 6. října na místním fotbalovém hřišti. Nejdříve děti pouštěly draky, k tomu byla vyhlášena soutěž o nejhezčího draka. Po vyhlášení výsledků následovaly soutěže, při kterých získávaly „peníze“ a mohly si nakoupit v obchůdku sladkosti a hračky. Ve veřejnosti je oblíbený živý betlém,

který děti předvádějí před školou.

Jak byste hodnotila vztah rodičů ke škole?

Postoj rodičů je velmi dobrý, pomáhají při školních akcích, stačí připomenout oslavy 120. výročí budovy.

A malý výhled do budoucna?

Děti zatím neubývají, což je pro školu to hlavní. Z plánovaných akcí je to především výměna oken, náklady bude hradit zřizovatel, tj. obec Ročov. Plánujeme také zřízení hudebny ve škole a pokračujeme v grantu EU „Vzděláváme se pro budoucnost“.

Děkují za rozhovor a přeji škole mnoho úspěšných let.

Modernizace rozvodů elektrické energie v Dolním Ročově

Také se vám nelíbí rezaté nástřešní konzole, dřevěné sloupy, či konzole pod okny s dráty rozvodů nízkého napětí? Kdysi dávno výkřik techniky, který umožnil lidem i ve vzdálených místech využívat vymoženosti elektrických přístrojů a spotřebičů. Bohužel, dnes již nevhledná nevábne vyhlížející monstra, trpěná právě už jen kvůli nutnosti přívodu elektrické energie, bez které si dnes již neumíme představit svůj život. Přesně to máme v Dolním Ročově. V místě, nacházejícím se v přírodním parku Džbán. V místě, kde vybudoval Kilián Ignác Dientzenhofer své skvělé architektonické dílo, skvost pozdního baroka, augustiniánský klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Kostelem, který má zvláštní místo v hierarchii sakrálních staveb a honosí se titulem „bazilika minor“. Těší se stejnému postavení jako kostel sv. Mikuláše v Lounech.

Stávající síť rozvodů nízkého napětí dosluhuje. České energetické závody proto chystají jejich rekonstrukci, která se dotkne každého obyvatele i návštěvníka Dolního Ročova. Venkovní rozvody budou uloženy do kabelové sítě v zemi. Rada městyse nepřistoupila na původní návrh projektanta, že v zemi bude uložena jen část kabelů vedoucí kolem kláštera s tím, že zbytek by sice byl také v kabelech, ale zavěšených po sloupech. Toto řešení by bylo pro ČEZ levnější, ale dál by hyzdilo toto architektonicky cenné místo. Proto rada městyse dala do svého vyjádření požadavek na kompletní uložení vedení do země.

Současně s rekonstrukcí distribuční sítě musí městys vybudovat nové veřejné osvětlení, které je v Dolním Ročově ve stávající podobě řešeno také venkovními rozvody. Pokud by totiž městys nevyužil plánovanou rekonstrukci distribučního vedení nízkého napětí k uložení rozvodů veřejného osvětlení do společných výkopů v zemi, znamenalo by to pro něj

v budoucnu vyšší finanční náklady spojené právě se zemními pracemi. V důsledku toho dojde k odstranění všech dřevěných a betonových stožárů, konzolí a střešníků, které budou nahrazeny novými sadovými stožáry se svítidly na výložnicích. Ustanou poruchy na vedení způsobené prorůstáním větví do drátů venkovního vedení, poryvy větrů či přívalovými lijáky.

Toto vylepšení však bude mít i přechodné stinné stránky. Po nějaký čas bude tato část obce rozkopaná. K jednotlivým nemovitostem budou zřízeny nové přípojky, které mají ale být zakončeny ve stejných místech jako ty stávající, takže pro majitele by se nic měnit nemělo. To však bude řešit projekt, který se teď zpracovává. Věřím však, že výsledek bude stát za to. K vlastní realizaci by mělo dojít v následujících dvou letech.

Senioři na výletě

Již podruhé jsme zorganizovali výlet pro naše nejstarší spoluobčany. Tentokrát jsme zavítali do nedalekého Rakovníka. Autobus se nám opět podařilo naplnit k prasknutí a senioři plni očekávání usedli dle zasedacího pořádku na svá místa v autobuse. První naší zastávkou bylo muzeum historie vlaků a dráhy v Lužné u

Rakovníka. "Vyfasovali" jsme urostlého šedesátníka jako průvodce a hrnuli se mezi nádherné, nablýskané "hromady železa".

Byla to nádherná podívaná doprovozená velmi svérázným výkladem pana průvodce, který celý život strávil řízením lokomotiv. Každému, kdo toto muzeum nenavštívil, doporučujeme i s dětmi či vnoučaty sem zavítat. Druhou zastávkou mělo být muzeum amerických historickým autů, ale bohužel ze zdravotních důvodů nám nemohlo být otevřeno. Tak jsme se přesunuli na prohlídku zámku v Chýši. Ještě před ní jsme doplnili energii v místním soukromém pivovaru dobrým obědem a pivečkem. Na zámku nás provázal osobně pan majitel Lažanský. Velký dík lidem jako je on a jeho rodina. Dokázali z ruiny udělat něco krásného a působivého.

Naši předposlední zastávkou byla návštěva soukromé sklenářské dílny v Lubenci, kde se vyrábějí vitráže do celého světa. Bylo jednoznačně vidět, že majitelé sklárny dělají svoji

práci s láskou a i senioři si jistě odnesli spoustu zajímavých zážitků. Majitelka sklárny nás vzala na prohlídku kostela sv. Jiljí v Libyni, kde jsou osazeny jejich vitráže a kde se sami starají o rekonstrukci kostela. Také zde jsme se dozvěděli mnoho o historii a současné záchraně kostela.

Dle reakcí, které se ke mně dostaly po skončení zájezdu, jsem přesvědčen, že se akce opět vyvedla a že si ji senioři užili. V příštím roce jistě podnikneme další zájezd, aby i starší spoluobčané měli možnost poznávat krásy našeho okolí. Chtěl bych touto cestou poděkovat za sponzorský dar od zastupitelů městyse Ročov za ODS a pak hlavně Lídě Rajnyšové za důkladnou přípravu a průběh zájezdu.

Za spolek Moje Ročovsko – Stanislav Hrdlička

Dětský turnaj v badmintonu

Již druhým rokem chodíme každou středu do místní sokolovny trénovat s dětmi badminton. Začátky byly pro ně těžké. Hrát badminton přes síť a do předem vyhrazeného území není jako si pinkat někde u vody.

Za rok se děti zlepšily natolik, že bylo načase jim dát příležitost zahrát si o zajímavé ceny malý turnaj. Celkem se jich do turnaje přihlásilo šest. Byl to tuhý boj až do posledního míče. I v dětském věku se nezapře soutěživost a touha po vítězství. Ve finálovém zápase se střetly dvě slečny a po těsném výsledku nakonec turnaj vyhrála Natálie Zemanová, které touto cestou ještě

jednou gratulujeme. Cenu jsme nakonec měli pro všechny účastníky, tak věřím, že se to dětem líbilo a že je to motivuje k daleko intenzivnějšímu tréninku. Vyzýváme touto cestou i další děti, které si chtějí zahrát badminton, aby přišly na naše pravidelné tréninky ve středu od 16:30 hodin v místní sokolovně.

Za spolek Moje Ročovsko – Stanislav Hrdlička

Z usnesení rady městyse

Rada se stejně jako minulé vedení průběžně zabývá investicemi do obecního majetku. Peněz mnoho není, a tak je problém se rozhodnout, do čeho investovat dříve. Přednost dostávají investice, u kterých je úsporou energií dosaženo alespoň částečné návratnosti vložených prostředků. Jako příklad může sloužit zateplení sokolovny. Potom jsou v popředí takové opravy, kde by jejich dalším odkládáním mohlo dojít k výrazným škodám na obecním či jiném majetku. Jako příklad může sloužit silnice u kostela nebo zajištění opěrných zdí na faře.

V případě sokolovny se už dnes projevují úspory ve spotřebě zemního plynu. Při nižší spotřebě proti minulým letům je v sále daleko tepleji. Získanou dotaci na vlastní zateplení nešlo použít na opravu střechy, bez které by zateplení jen pláště budovy ztrácelo smysl. Obec jí sice musela uhradit z vlastních prostředků, ale i tak se jedná o dobrou investici. Velice pozitivní je fakt, že se zvýšila četnost využívání výčepu i sálu sokolovny. To je zcela určitě dobrý přínos, protože původním účelem stavby bylo zvýšení kvality společenského a spolkového života v obci.

V elektronických médiích je aktuálně velice diskutovaná oprava silnice kolem kostela do Podskalí. Stávající stav pochází z poloviny devadesátých let. V této době byl zhotoven podklad, který vydržel až do dnešní doby. Nebyly však už prostředky na vrchní živičný kryt. Okresní národní výbory ukončily svou činnost, změnily se na okresní úřady a společně s tím se změnil systém financování investic, které se do té doby rozdělovaly. Vlastní prostředky obce neměly. V posledních letech docházelo k intenzivnímu narušování silničního tělesa vlivem zimní údržby. Radlicí byly narušeny vrchní vrstvy, zatékala do nich voda z tajícího sněhu a mráz počal vykonávat dílo zkázy. Pokud by se oprava letos neudělala, měli bychom novou Rafandu nebo Družstevní ulici. Rozdíl by byl pouze v tom, že voda tekoucí z kopce by měla daleko ničivější účinky než v rovině. Dlužno ještě uvést, že na rozdíl od Rafandy jsou zde již zhotoveny všechny sítě a po opravě vrchního krytu za cca 200 tis. Kč vydrží tato silnice další desítky let.

Jiným příkladem je oprava základové opěrné zdi u stodol na faře. Dlouholetým zanedbáním údržby zatékalo do základů stavby a doházelo k uvolňování kameniva. Pokud by se tento stav neřešil, mohlo by v budoucnu dojít k vyvalení zdiva a dost možná i zřícení vlastních budov. Byla provedena sanace a zhotoveny okapy. Touto opravou se docílilo odvedení vody mimo objekt. Celková částka nepřesáhla 95 tis. Kč.

V současné době řeší rada opravu sociálního zařízení v sokolovně. K její realizaci

dojde v měsíci lednu. Konečně bude změněna dispozice kabinek a nové odpady budou napojeny na odpady vybudované v nedávné době. Kromě zvýšení provozní spolehlivosti celého sociálního zařízení dojde i k lepšímu využití místa a zlepšení hygienických standardů. Ruku na srdce, s kulturním prostředím mají tyto prostory v současné době pramálo společného.

Rada se dále zabývá i možnostmi dalších investic. Jednou z nich je například rekonstrukce vozovky na Rafandě. Jsou zde však úskalí v podobě vlastnických vtaů k pozemkům pod budoucí vozovkou nebo nevyřešený odvod dešťových vod. Jedná se řádově o několikamilionovou investici.

Pokračuje se v řešení rekonstrukce a změny užívání bývalého objektu prvního stupně základní školy na úřad městyse s tím, že do stávajících prostor úřadovny by byl přesunut obvodní lékař.

V současné době probíhá poptávkové řízení na dodavatele oken pro základní školu. Radní samozřejmě nezapomínají ani na dětské hřiště. Letošní žádost o dotaci na hřiště sice nevyšla, ale rada je připravena reagovat na další výzvy, popřípadě na vyhlášení jiných programů s touto tematikou. O tom však zase příště.

Významný ročovský rodák, letec legionář Augustin Charvát

Dnes již málokdo ví, že z Ročova pochází významná osobnost, jeden z našich prvních letců, legionář a bojovník v 1. světové válce, Augustin Charvát. Narodil se 1. července 1893 v čp. 99. Vyučil se krejčím, po vyučení se vydal na „vandru“. Cesta jej zavedla do Berlína a poté do Paříže, kde našel zaměstnání a úspěšně se v něm prosadil. Ve Francii Charváta zastihla válka. Jeho snahou bylo vstoupit do protirakouského odboje, což se mu nakonec složitou cestou podařilo. Odejel do Anglie a na francouzském konsulátu se hlásil jako dobrovolník. Byl odveden, vrátil se do Francie a stal se příslušníkem naší slavné jednotky, roty „Nazdar“, bojující v rámci francouzské armády proti Rakousko-Uhersku. V roce 1915 byl raněn a po vyléčení se přihlásil na výzvu jednoho z vůdců protirakouského odboje, Milana Rastislava Štefánka, do pilotní školy ve francouzském městě Pau. Po ukončení výcviku byl odeslán počátkem ledna 1917 na frontu v Lotrinsku. Po měsíci služby se při přistávání ve sněhové bouři zranil, ale po uzdravení se vrátil zpět do bojů.

V březnu 1917 bylo jeho letadlo zasaženo střepinou granátu a zřítelo se naštěstí do francouzských linií. Charvát utrpěl zlomeniny rukou a nohou a těžký otřes mozku, ale jeho

vůli bojovat to neoslabilo. Po půlročním léčení se opět vrátil na frontu a bojoval až do konce války v listopadu 1918. Ve Francii ještě zůstal jako instruktor československých pilotů vyslaných sem na výcvik. Do republiky se vrátil v roce 1919 a jedna z jeho cest vedla na Ročov.

15. srpna 1919 v bitevním letadle přistál na polích za dnešní sokolovnou. Letadlo bylo vystaveno k veřejné prohlídce a ročovský Sokol vybíral vstupné 1 Kč. O mimořádném zájmu svědčí vybraná částka 1700 Kč. Byla věnována na nákup bradel, pojmenovaných „Charvátova bradla“.

Charvátovy zkušenosti byly využity při budování našeho vojenského letectva. Působil jako učitel v pilotní škole v Praze a v Chebu, v roce 1921 se stal předsedou komise ministerstva obrany pro přejímání letadel do armády. Vyučoval na tehdejší Válečné škole, v roce 1927 byl přeložen k 1. leteckému pluku TGM, v dubnu 1931 se stal jeho velitelem. Zároveň postupoval ve vojenském žebříčku až do hodnosti plukovníka.

Jeho život skončil tragicky. 19. září 1931 při návratu z inspekčního letu jím pilotovaný letoun Š – 16 v husté mlze nad Českomoravskou vysočinou ztratil orientaci a při pokusu o nouzové přistání narazil do příkrého svahu u obce Těchová u Moravské Třebové. 20. září zemřel ve věku pouhých 38 let. 23. června 1935 byla na jeho rodném domě v Ročově slavnostně odhalena pamětní deska a vydána brožurka se životopisem.

Augustin Charvát je příkladem skutečné osobnosti, člověka, který pro vznik našeho státu a v jeho službách bez velkých gest dokázal nasadit i vlastní život. Naši vzpomínku jako výraz úcty a obdivu si plně zaslouží.

Pozvánka na nejbližší společenské události pořádané ZŠ

Základní škola Ročov, za přispění městyse Ročov, pořádá v pondělí 27.11. od 16:00 hod „rozsvícení ročovského stromu“. Program doprovází Milan Mareš. Jako hosté vystoupí děti z MŠ. Na závěr se budou vypouštět balónky s dopisem pro Ježíška.

Základní škola Ročov, za přispění spolku Moje Ročovsko, pořádá ve čtvrtek 7. 12. od 15:30 hod „vánoční dílny“. Přijďte již okusit vánoční atmosféru. Všichni jsou vítáni a každý si určitě odnese svou dekoraci.

Mgr. J. Citová

Hry mikroregionu

Dne 1. 7. 2017 proběhly ve Zbrašíně každoroční Hry mikroregionu. Z 10 obcí mikroregionu Lounské Podlesí se náš tým umístil na 8 místě. Za městyse Ročov se účastnilo družstvo ve složení: Jirman Radek, Wisingerová Markéta, Graupner Roman, Čapková Kateřina, Cita Matěj, Hudec Jan, Snopek Josef, Vajc Čeněk.

Vedení městyse děkuje účastníkům za reprezentaci městyse.

Rada městyse

Podzim ve školce

Podzim je pro nás ve školce tvořivé roční období. Vytváříme výzdobu z přírodnin, recyklovaného materiálu, ale také pořádáme jako každý rok „Lampionový průvod a Dýnějádů“. Letos ve čtvrtek 2. listopadu jsme se vydali průvodem od hasičské zbrojnice přes celou vesnici do Dolního Ročova a na zahradu mateřské školy. Před celou akcí se rodiče mohli zastavit ve výběhu koní u paní Sémové. Do průvodu nám hrála kapela, děti se převlékly do masek strašidel, duchů a dýní, na cestu jim svítily krásné lampiony. Do školky jsme všichni dorazili za šera, zahrada byla osvětlena vydlabanými dýněmi, které do soutěže připravili rodiče. Každý ze zúčastněných bodoval, aby se v závěru mohla vyhlásit nejkrásnější „Dýňová strašidla“. Dětem se rozdaly balíčky za účast a ti tři nejlepší vyhráli speciální ceny i s diplomem. Všechny děti, které do naší školky dorazily, dostaly balíček s občerstvením – pití, cukrovinky a vuřty, které si opekly s rodiči na ohni.

Jako doprovodný program si všichni mohli prohlédnout historické i současné motorky v areálu školky. Na závěr byla připravena stezka odvahy, kterou absolvovaly menší děti s rodiči, a ti starší chodili ve skupinkách. Nechyběla ani strašidla, která byla po celé stezce. Domů jsme se rozcházeli již za tmy. Ráda bych poděkovala všem dětem, rodičům za účast a všem sponzorům, kteří nám přispěli finančně na tuto akci. Jsou to: OÚ Ročov, ZD Podlesí Ročov, spolek Moje Ročovsko, SDH Ročov, Fotbalový oddíl Ročov, Hostinec U Petřů, Patrakovi Břínkov, Vinšovi Ročov.

J. Kubátová

PF 2018

Vše nejlepší přejí
pracovníci obecního úřadu
a redakční rada

Zpravodaj, čtvrtletník pro Ročov, Úlovice a Břínkov, periodický tisk územního samosprávného celku

Redakční rada: Jitka Váňová, Karel Mareš, Václav Trylč

Vychází 4x ročně.

Místo vydávání: Ročov

Evidenční číslo MK ČR, E 20377

Vydavatel : Městys Ročov, 439 67 Ročov 121, IČ 00265446

Autory nepodepsaných článků jsou členové redakční rady. Nepodepsané příspěvky od občanů však nepřijímáme.

Příspěvky pro další vydání přijímáme do 31. 1. 2018.